

CHRISTIE RIDGWAY

hingetu

1. RAAMAT



Christie Ridgway  
TAKE MY BREATH AWAY  
2014

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Krista Nurm

© 2014 by Christie Ridgway

© 2015 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

E06296415

ISBN 978-9949-25-774-4

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest [www.ersen.ee](http://www.ersen.ee) ja e-raamatud [www.ebooks.ee](http://www.ebooks.ee)

Kallis lugeja!

Reisi koos minuga piirkonda, mida tuntakse ka Lõuna-California Alpide nime all. Siia, tunniajalise sõidu kaugusele Los Angelese glamuurist ja tulesärast, kus kivised mäetipud, kõrged männid ja värsked õhk ümbritsevad Blue Arrow' järve kaldal asetsemaid villasid, põgeneb Hollywoodi kõrgklass. Siin, rohkem kui miili kõrgusel, on Californias neli aasta aega ja elab kaht tüüpi inimesi: jõukad, kes tulevad siinseid Alpe külastama, ja tagasihoidlikumad kohalikud mägielanikud, kelle juured on siinses kivises ümbruskonnas.

Raamatus „Hingetu” otsib Los Angelesest pärit Ryan Hamilton üksildust, tõmbudes metsamajja, mida haldab armas üksikema Poppy Walker. Naise ilu ja hakkaja iseloom tõmbavad Ryani aga peidupaigast välja ja peagi avastab ta end suudlust ihkamas... ja siis veel üht. Poppy on varem armastuses kõrvetada saanud ega kavatsegi armuda mehesse, kes on hoopis teisest klassist, ometigi suudab Ryan kuidagi talle hinge pugeda ja meenutada, et emaroll ei tähenda tingimata tsõlibaadis elamist.

Mulle meeldib viia kokku inimesi, kes arvavad, et nad pole üksteise jaoks õiged, ja lasta neil saatuse ja oma tärkavate tunnetega maadelda. Kas oled valmis koos minuga lugu nautima? Siis astu aga pardale. Sihtpunktiks on romantika!

Christie



Meenutades tänulikult Harlow'd  
(loe: maailma parimat koera),  
ja tema rohkem kui ühtteistkümnet eluaastat  
truu kaaslasena, mis muuhulgas tähendas  
igal õhtul väikeste poiste unenäomaailma saatmist.

Tänusõnad ka Hankile  
(loe: maailma armsaimale koerale),  
tänu kellele oleme õnnelikud, et riskisime uuesti armastada.

/.../ kui saabub talv, ons kaugel kevadkuu?\*

Percy Bysshe Shelley

\* Tõlkinud Minni Nurme. – *tlk*

## *Esimene peatükk*

POPPY WALKER SOOVIS kogu hingest, et järgmised kümme päeva tooksid midagi head. Järgmised kümme, esimesed kümme märtsikuu päeva, kui ta pidi hakkama saama ilma selle ainsa mehe seltskonnata, keda ta kunagi armastanud oli. Hommikul oli ta ette mananud rõõmsama näo ja lehvitanud hüvastijätuks oma viieaastasele pojale.

Pisarad hoidis ta tagasisõiduks nõo juurest oma perele kuulvale maalapile, mis asus nelja miili kaugusel mägimaanteest ja viis populaarse Lõuna-California puhkekeskuseni. Sada viiskümmend aastat tagasi said tema esivanemad endale selle merepinnast tuhande jala kõrgusel asuva maa-ala, millest nüüdseks olid alles jäänud järsud nõlvad, mitmeid aakreid mände, seedri- ja kontpuid, ning siis veel kaksteist hooletusse jäetud metsamajakest, mis kõik olid praegu lumekihi all.

Jõulupühade ajal teatas tema senine töökoht, Kleini külalis-  
maja, et kavatseb suurtesse ümberkorraldustesse investeerida, ning Poppyl sähvatas sellega seoses üks suurepärase idee. Ta otsustas kohe oma perekonnale kuuluvad metsamajakesed korda teha ja need puhkemajadena välja üürida, et nii endale, oma kahele õele kui ka vennale veidi lisisissetulekut tekitada.

Kahjuks polnud tema õed ja vend sama meelt. Selle asemel uskusid nad võõrapärasesse ja arhailisesse suguvõsa needusesse, et sellest Walkerite omandist ei tule midagi head.

Naeruväärne.

„Tule, Grimm!” hüüdis ta oma Saksa lambakoerale. Seljas puuvillane kõrge kaelusega džemper, paks dressipluus, jalas vanad teksad ja päevinäinud saapad, suunas ta koera välja majast, kuhu ta poeg Masoniga just mõned nädalad tagasi kolinud oli. See oli majadest parim ja üks viiest, mille ümber oli väike lumega kaetud lagendik. Ülejäänud seitset ümbritses tihe mets.

Koer hüples tema kõrval ega olnud kindel, mis toimub, kuid oli igati valmis tegema kõike, mida kästakse.

„Esimene ülesanne on neljas maja,” ütles ta koerale. „Koristame selle seest ära.” Koer reageeris koeraliku irvitusega.

Et küürima hakata, pidi ta esimese sammuna vee lahti keerama. See tähendas seina ehitatud pisikese külguke avamist ja teesklemist, et ta ei märka neid judisema ajavaid niitjaid ämblikuvõrke, ning seejärel kraani keeramist, et vedelik läbi torude hakkaks voolama.

See avanes tõrgeteta. Köögis lükkas ta ämbri kraani alla ja keeras vee lahti, lootes kuulda rahuldust pakkuvat turtsatust. Seda aga ei juhtunud. „Hm,” ütles ta väga rahulolematult.

Grimm näis muretum kui tema ja liputas perenaisele külgukestest järgnedes saba. Kohale jõudes sai Poppy kohe aru, mis juhtunud on, sest pragunenud vundamendist valgus vett välja. „Toru on katki,” teatas ta Grimmile, samal ajal kui rahulolematus temas oli muutumas tõeliseks paanikaks. See parandus läheb kindlasti kalliks maksma. Trotsides teist korda ämblikuvõrke, keeras ta kraani vastupidises suunas ja hakkas vaimusilmas oma kontoseisu üle vaatama.



Selle masendava mõtteprotsessi ajal lubas ta endale viieteistkümnesekundilise enesehaletsushetke. Siis ajas ta selja taas sirgu ja pöördus koera poole. „Ja nüüd majake number kolm, Grimm,” ütles ta, otsides samal ajal taskust võtmekimpu.

Võti, mis sobis kolmanda majakese ainsasse lukku, murdus otse lukuaugus.

See ilmselt tuleb palju odavam parandus, aga et see lisandus juba niigi pikale nimekirjale, siis nüüd lubas ta endale kolmkümmend sekundit enesehaletsust, mille vältel nägi ta oma vaimusilmas venda ja õdesid, kes kõik ütlesid: „Ma ju rääkisin, rumaluke,” igaüks talle omasel jäljendamatul moel.

Kui see kõik läbi sai, marssis ta otsejoones enda maja taha puitredelit tooma. „Nüüd on aeg üle vaadata teise maja katust,” ütles ta Grimmile, samal ajal kui ta vana tööriistakasti oma elamu kõrval asuva hoone juurde taris. „Mind paneb selle maja olukord muretsema.” Mitte et ta oleks teadnud, mida täpselt otsida, aga kindlasti paistab see välja.

Ta ei saanud aga oma ülevaatus alustadagi, sest kuigi ta aetas redeli terrassile ja tasakaalustas selle hoolikalt, murdus redeli kolmas pulk sinna astumisel pooleks ja ta kukkus maha, tagumik külmas ja märjas lumes.

Poppy lamas ja vahtis sinise taeva taustal kõrguvat mäetippu, mõeldes süngeid mõtteid oma õdedest ja vennast ning nende võib-olla mitte nii väga naeruväärsest ebausust.

Aga Poppy Walker, sinisilmne optimist, keeldus alla vandumast.

„Nüüd aitab,” ütles ta Grimmile, kes teda murelikult jälgis. „Esimene tõeline ülesanne on kõrvaldada perekonna needus.”

\* \* \*

POPPY LÜKKAS Johnsoni toidupoe ukse lahti ja mõtles, milliseid toiduaineid tal Blue Arrow Lake'i raamatukogust leitud teabe põhjal vaja on. Ta mõtles alustada Johnsoni toidupoest, sest see asus samal tänaval.

Keegi hõikas teda tagaruumist, mille lihariiulil ilutsesid uhked, eluaeg rohtu söönud veistest lõigatud fileetükid, täidetud pardirinnad ja vabas õhus kasvatatud kanade liha, aga ka puhastatud ja grillimiseks valmis lõhe. Pood oli väike, sest kinnisvara siin puhkepiirkonnas maksis kuninglikku hinda, aga kitsad vahekäigud olid täis gurmeetoitu, kalleid napse ja peeneid veine. Kõike, milleta ei saaks hakkama ükski ropult rikas Los Angelesest pärit inimene oma puhkuse ajal siin kohas, mida kutsutakse „Mägede Hollywoodiks”.

Odavamalt kaupa saaks ta juhul, kui ta sõidaks suuremasse maakonda, aga see oleks talle maksnud rohkem aega ja bensiini, mistõttu ta Johnsoni valiski.

Viimasele riiulile oli välja pandud valik kalleid lastemänguasju – kõike alates minikalastustarvetest kuni kallite Lego klot-sideni tuisusteks päevadeks. Neid vaadates tõmbus Poppy süda rinnus kokku ja täitis tema veenid kerge igatsusega. *Mason*, mõtles ta, kujutledes samal ajal oma sorakil juustega poega, kes oli praegu teel puhkusele, mis on täis selliseid rõõme nagu pöörlevad teetassid ja Dumbo karusselliga lendamine. *Mason*, ma igatsen sind nii väga.

„Poppy!”

Oma nime kuuldes vaatas ta üles ja naeratas. „Tere, Bill!” Bill Anders oli hernehirmutist meenutav mees, kes kandis kortsus puuvillast põlle, millele oli ilmselt tema naine tikkinud poe nime. Naisel oli lisaks lapsehoiule ka väike tikkimisäri. Nii nagu paljud teised, kes aastaringselt mägedes elasid, tulid ka

Andersid ots otsaga kokku tänu sellele, et töötasid mitme koha peal.

„Kuulsin, et Mason läks koos su nõo Jamesiga Walt Disney Worldi.”

„Jah, James ja Deanne tahtsid enda pojale Deanne'i vanematele külla minekuks seltsilist. Kui Mason kuulis võlusõnu Miki Hiir, ei suutnud ma ära öelda.”

„Ja kuulsin, et sind koondati Kleini külalismajast, kuniks ümberkorraldused läbi saavad. Kahju kuulda.”

„Aitäh,” vastas ta ning püüdis oma näoilmet poemüüja eest varjata värskete puu- ja juurviljade poole kõndides. Väikses kogukonnas liiguvad uudised muidugi kiiresti. Ta ju teadis küll, kuidas see käib. Inimesed olid nuuskinud Walkerite eraasjades ja ta eeldas, et nemad teiste omades ka, ning seda juba alates perekonna mägedesse tulekust saati.

Kuid Poppy oli ise väga lähedalt ja isiklikult kogenud seda, kuidas sõbrad ja naabrid oma nina tema asjadesse topivad. Kui ta sai teada, et on rase ühest suvekülalisest, kes põgenes tulistjalu oma Beverly Hillsis elava jõuka pere juurde kohe, kui Poppy talle rasedustesti tulemused teatas, kergitas terve kogukond kollektiivselt kulmu ja kirtsutas nina. Kuigi tõtt öelda läks Poppyle see, et inimesed rääkisid tema intiimelust, vähem korda kui teadmine, et ta oli olnud rumal ning armunud rikkasse ja hoolimatusse mehesse.

Tema ema oli enne Poppyt samasuguse vea teinud. Kuigi ta ei soovinud hetkekski, et tema poolõde Shay poleks sündinud.

Samuti ei kahetsenud Poppy hetkekski Masoni sündi.

*Mason...* ütles ta peas poja nime ning tema süda hakkas taas valutama.